

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14064,Opolski-Komitet-Obywatelski-Solidarnosc.html>
19.05.2024, 10:27

Opolski Komitet Obywatelski „Solidarność”

Opolski Komitet Obywatelski „Solidarność”, po raz pierwszy powołany na spotkaniu założycielskim zorganizowanym przez Bogusława Bardona oraz Jakuba Forystka 3 II 1989 w opolskiej siedzibie Wojewódzkiej Kolumny Transportu Sanitarnego, w którym uczestniczyło około trzydziestu działaczy „Solidarności” z lat 1980-1981. W kolportowanym oświadczeniu deklarowano poparcie dla Lecha Wałęsy w jego działaniach na rzecz ponownej legalizacji NSZZ „S”, a także wyrażano zgodę na udział przedstawicieli komitetu w Obywatelskim Konwencie Konsultacyjnym przy przewodniczącym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Inicjatywa ta, podjęta bez porozumienia z ówczesnymi władzami opolskich struktur NSZZ „Solidarność” (na czele z Janem Całką), została publicznie zdezakwalifikowana na łamach podziemnego biuletynu „Solidarność Opolska”, jako przedsięwzięcie rozbijackie i politycznie podejrzane. Działania organizatorów spotkania w WKTS były także ostro krytykowane na posiedzeniach Międzyzakładowego Komitetu Organizacyjnego NSZZ „S” w Opolu. Działalność Komitetu Obywatelskiego Śląska Opolskiego nie była w tej sytuacji kontynuowana.

Dopiero 19 IV 1989 pod patronatem opolskich władz NSZZ „S” ukonstytuował się oficjalnie uznawany Opolski Komitet Obywatelski „Solidarność” z siedzibą w Opolu.

Przewodniczącym wybrany został Kazimierz Kobiałko (Opole), a wiceprzewodniczącymi – Bronisław Wilk (Opole) i Janusz Sanocki (Nysa). Ponadto do składu prezydium wybrano: Hanę Adamowicz (Kędzierzyn-Koźle), Irenę Józwicką (Brzeg), Wojciecha Podhajeckiego (Opole) i Ferdynanda Warwasa (działacz „S” Rolników Indywidualnych). Członkami komitetu zostali również: Zbyszko Bednarz, doc. dr inż. Antoni Guzik,

Jerzy Szypelow, dr inż. Leon Troniewski, dr Jan Heffner, Edward Bieleninik, prof. Józef Góralczyk, Roman Kirstein, Wiesław Wróblewski, Jan Gutowicz, Czesław Chmielewski, Tadeusz Ryśnik, Wojciech Osiński, mec. Jan Piątkowski, Bronisław Szydłowski, Jerzy Zapart i Emil Matuszyk. Członkowie OKO „S” reprezentowali środowiska NSZZ „S”, NSZZ RI „S”, NZS, Klubu Inteligencji Katolickiej, Duszpasterstwa Ludzi Pracy oraz Powściągliwości i Pracy.

Podstawowym zadaniem [OKO „S”](#) było wyłonienie kandydatów oraz prowadzenie kampanii wyborczej w wyborach parlamentarnych VI 1989. Kandydatami na senatorów z województwa opolskiego zostali Edmund Jan Osmańczyk i prof. Józef Góralczyk, a kandydatami na posłów: Bronisław Wilk (Opole), Wojciech Solarewicz (Brzeg) oraz Stefan Kozłowski (Warszawa). W VI 1989 wszyscy zdobyli mandaty parlamentarne.

Oficjalnym organem prasowym OKO „S” był „Tygodnik Wyborczy”, wydawany w nakładzie 15 tys. egzemplarzy. Pismo to podlegało cenzurze, która nie dopuszczała do druku niektórych materiałów (część z nich drukowano później w ukazującym się nadal poza zasięgiem cenzury biuletynie „Solidarność Opolska”).

Komitety Obywatelskie powstały również w innych miejscowościach województwa opolskiego, m.in. w Nysie, Kędzierzynie-Koźlu, Brzegu, Prudniku, Kluczborku, Krapkowicach, Głubczycach i Grodkowie. We IX 1989 zostało zarejestrowane stowarzyszenie Ruch Obywatelski Śląska Opolskiego, którego przewodniczącym został Kazimierz Kobiałko.

Komitety Obywatelskie i ROŚO wzięły aktywny udział w pierwszych po wojnie wolnych wyborach samorządowych V 1990.

Zbigniew Bereszyński

[Opole](#), [Region Śląsk Opolski](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)